

Miesten edustus, Tero Karppanen ja 52 maalia (julkaistu 5.6.2006)

Kooveen miesten edustusjoukkueen ensimmäiset vuodet pitivät sisällään ylivoimaa ykkösessä ja karvaan putoamisen liigakartalta. Miesten joukkueen värikästä alkutaivalta muistelee Tero Karppanen, 52 runkosarjamaalia Kooveelle kahdessa kaudessa pyssyttänyt hyökkääjä.

Tero Karppanen liittyi Kooveen miesten edustusjoukkueeseen kesällä 1996 eli heti ManU-KOO-VEE-yhdistymisen jälkeen. Punkalaitumella KuPS:n junnuissa ja miesten joukkueessa pelannut palloilulahjakkuus oli kiinnittänyt tamperelaisten salibandymiesten huomion, ja Karppasta pyydettiin tulemaan näyttille I divisioonassa pelanneen joukkueen kesätreeneihin.

– Siinä vaiheessa ykköslajini oli vielä lentopallo, mutta Kooveeseen siirtymisen myötä lentopallo pikkuhiljaa jäi, alle 20-vuotiaiden miesten Suomen mestaruuden lentopallossa voittanut Karppanen kertoo.

Karppasen lisäksi Punkalaitumelta Kooveen kesätreeneihin ilmestyi myös kaksi muuta nuorta miestä: **Juha-Matti Sepponen** ja **Sami Riutta**. Koko kolmikko sai näytöillään pelipaikan joukkueesta, ja tie Punkalaitumen ja Tampereen välillä tuli kauden aikana porukalle varsin tutuksi.

Tehoketju Nordling – Korttesniemi – Karppanen

Divisioonakausi 1996–1997 oli Kooveelle suuri menestys. Joukkue voitti divarilohkonsa ylivoimaisesti eikä hävinnyt sarjassa peliäkään. Eroa lohkon kakkoseen tuli kaiken kaikkiaan 11 pistettä. Menestystä tuli myös kovatasoisessa Tampere-sarjassa, jonka Koovee voitti.

Tero Karppasen debyyttikautta ykkösdivarissa häiritsi armeija, ja Tero oli mukana vain 12 ottelussa. Runkosarjan saldo oli silti varsin kova: 25+0.

– Nordlingin Veskun syötoistä pääsin iskemään maaleja. Meillä oli todella hyvä ketju, jossa oli selvät roolit. Nordling oli syöttökone, minä tein maalit ja sentteri Korttesniemen Mikko joutui sitten tekemään kaiken liikaisen työn. Hän oli aina ensimmäisenä puolustamassa ja ensimmäisenä karvaamassa, Tero Karppanen kehuu ketjukavereitaan.

Kooveen nousu varmistui jo monta kierrosta ennen sarjan loppua, eikä joukkueen tarvinnut pelata ihan tosissaan loppuun saakka. Ja nousua juhliittiin tietysti ansaitun railakkaasti.

– Kausi oli itselle tosi hieno kokemus. Pelasin ensimmäistä kautta sillä tasolla, ja heti saatiin niin hieno tulos sekä joukkueena että henkilökohtaisesti, Tero Karppanen muistelee.

Hyvä joukkue, huono tulos

Seuraavalla kaudella edessä oli kova haaste: pelaaminen SM-sarjassa.

– Kaikki hokivat jo etukäteen, että SM-sarja on sitten ihan eri juttu, mutta ei me sitä ensin tajuttu, kuinka isosta erosta oikeasti oli kyse, Tero Karppanen kertoo.

Kooveen materiaali oli varmasti liigaan riittävän tasokas.

Ykkösnyrkin tärkeä lenkki Vesa Nordling siirtyi Gunnersiin, mutta joukkueen kokoonpanosta löytyi kuitenkin nimiä, jotka ovat tulleet tutuiksi SM-sarjakentiltä useiden vuosien ajalta: **Olli Tuomarla,**

Jens Pedersen, Juha-Matti Sepponen, Mika Sarkkinen, Petri Mäkeläinen, Jussi Rajanti, Juhani Salo, Hannu Sassi, Vesa-Matti Virtanen, Sami Tuulola ja Mikko Kostamovaara.

– Joukkue oli ihan hyvä, etenkin kotikentällä, mutta karvaita maalin tappioita tuli liikaa, Tero Karppanen analysoi.

Kauden edetessä turvauduttiin jopa valmentajan vaihtamiseen, kun lähinnä jalkapallovalmentajana tutuksi tullut **Esa Kuusisto** otti ohjat käsiinsä.

– Kuusisto oli huippuvalmentaja, mutta ei tietysti tiennyt salibandystä juuri mitään. **Hyytiäisen Jarkko** oli mukana sitten antamassa Esalle lajitietoa, Tero Karppanen kertoo.

– Esalla oli kaikenlaisia kikkoja. Esimerkiksi ensimmäisissä treeneissä hän laittoi koko porukan konttaamaan ja kehui sitten, että eihän tilanne ole ollenkaan paha, kyllä te ainakin jotain osaatte, Karppanen muistelee huvittuneena.

26. laukoja ratkaisi putoamisen

Runkosarjan päättyessä Kooveen saldona oli seitsemän voittoa, yksi tasapeli ja neljätoista tappiota. Edessä olivat karsintapelit.

Karsintapeleissä putoamista vastaan taisteltiin viimeiseen asti, ja viimeinen naula arkkuun tuli vasta viidennen karsintapelin rangaistuslaukauksissa – kierroksella 13!

– Johdimme peliä muistaakseni jo 5–0, mutta Happee tuli tasoihin. Eräs **Petteri Nykky** siellä kuulemma piiskasi oman joukkueensa kiriin erätauolla.

Kooveen tolppalaukaukset ja ylärimat ottelun loppuhetkillä eivät riittäneet, vaan ratkaisua lähdettiin hakemaan rangaistuslaukauksista. Rankkareita vedettiin tasatahdissa uskomattomat 12 kierrosta, kunnes 26. laukoja toi ratkaisun. Kooveen laukoja oli epäonnistunut omassa yrityksessään, ja Happeen **Mikko Lehto** laittoi pallon maaliin. Näin Koovee putosi SM-sarjasta yhden pääsarjakauden jälkeen.

– Oma kausi meni odotusten mukaan. Pisteitä tuli paljon, pääsin mukaan maajoukkueeseen ja näin, että pärjään liigatasolla. Se ei kuitenkaan paljoa lohduttanut, kun joukkueen kausi epäonnistui, tehot 27+16 runkosarjassa tehtaillut Karppanen kertoo.

Hienoja muistoja vuosien varrelta

Huonon pelillisen ja taloudellisen tilanteen myötä Kooveen miesten edustusjoukkue pääosin hajosi putoamisen jälkeen.

– Ne, jotka kokivat, että voisivat pärjätä liigassa, halusivat jatkaa SM-sarjatasolla. Gunnersiin lähti kentällisen verran pelaajia, itsekin Tykkimiehiin keväällä 1998 siirtynyt Tero Karppanen muistelee.

Kevään 1998 jälkeen Kooveen miesten edustusjoukkue pelasi ykkösdivisioonassa kolme kautta ja putosi sitten kakkosdivisioonaan. Muutaman vaisun kauden jälkeen joukkue alkoi jälleen tavoitella parempia sijoituksia ja nousi keväällä 2006 takaisin ykkösdivisioonaan.

Tero Karppasen tie on Kooveen jälkeen vienyt puolestaan Gunnersiin, Oilersiin, maajoukkueeseen ja yhdeksi maan kovimmista hyökkääjistä. SM-liigassa Karppanen on pokannut vuoteen 2006 mennessä kaksi kultamitalia, yhden hopean ja yhden pronssin. Lisäksi arvometallia on tullut Eurooppa Cupista ja MM-kisoista.

– Hienoja muistoja on paljon. Espoon vuodet olivat tietysti hienoja, mutta oli myös hieno palata takaisin Tampereelle.

Maajoukkueen kanssa Karppanen on saanut kokea monet erilaiset MM-kisat, joissa tosin ikävä kyllä on aina hävitty tärkeimmät pelit.

– Norjan kisat vuonna 2000 ovat jääneet mieleen, kun ne olivat ensimmäiset arvokisani. 2002 oli hieno olla mukana kotikisoissa, ja Sveitsissä 2004 oli ihan huikea tunnelma etenkin alkusarjapelissä isäntämaata vastaan.

Erilaiset kannustuskulttuuritkin ovat tulleet tutuiksi:

– Kotikisoissa oli paljon yleisöä ja kaikki huusivat eri asiaa. Myös Sveitsissä oli paljon yleisöä mutta kaikki huusivat samaa asiaa, Tero Karppanen naureskelee.

Myös Koovee-vuosista Tero Karppaselle on jäänyt varastoon paljon hyviä asioita.

– Monet parhaimmista kavereistani ovat perua Koovee-vuosilta. Monen vanhan pelikaverin kanssa olen yhä yhteydessä monta kertaa viikossa.

– Koovee on hieno, iso seura. Monen lajin mestarereita ja toimiva seuraorganisaatio. Silloin salibandyssä vielä opeteltiin asioita, mutta koko laji on mennyt tietysti niistä päivistä eteenpäin, Tero Karppanen arvioi.

Viime kausi meni Tero Karppaselta pilalle loukkaantumisen takia, eikä maalivahtien pelkäämää viuhuvaa laukausta nähty kuin yhdeksässä runkosarjaottelussa. Nyt mies on jälleen pelikunnossa ja syksyllä hänet tullaankin näkemään kentällä Koovee-paidassa – nimittäin Kooveen salibandyjaoston kymmenvuotisjuhlaottelussa.

– Juhlaottelua puuhataan tässä toden teolla. Toivottavasti paikalle tulee paljon entisiä ja nykyisiä kooveelaisia, Koovee-salibandy menestyksekkäin pelaaja Tero Karppanen toivoo.

Teksti: Saija Sippola

Kuvat: Jussi Rajantin arkistosta

TILASTOT

Kooveen miesten edustusjoukkueen ja Tero Karppasen tilastot vuosilta 1996–1998. Joukkueen tilastot järjestyksessä ottelut, voitot, tasapelit, tappiot, maalisuhte ja pisteet. Tero Karppasen tilastot järjestyksessä ottelut, maalit, syötöt.

1996–1997, I divisioonan runkosarja

KOO-VEE, 18 16 2 0 118–56 34

Tero Karppanen, 12 peliä, 25 + 0

1997–1998, SM-sarjan runkosarja

KOO-VEE, 22 7 1 14 85–115 15

Tero Karppanen, 22 peliä, 27 + 16